

Historie parku (do 18. století)

Území dnešního lužáneckého parku bylo pravděpodobně osídleno již na přelomu 3. a 2. tisíciletí před naším letopočtem.

První písemné záznamy o tomto území jsou ale až z roku 1258, kdy byl tehdejší „hospodářský dvorec“ nacházející se v lužním lese na potoce Ponávce, prodán měšťanem Starchardem jeptiškám herburského kláštera augustiniánek v Brně.

Koncem 16. stol. byl klášter herburek zrušen a majetek předán řádu jezuitů. Jezuité v průběhu 1. poloviny 18. století postupně upravili dvorec v užitnou a okrasnou zahradu obehnanou zdí. Uvnitř okrasné zahrady byla vybudována i kaple sloužící k meditacím. Do povědomí se toto území dostalo jako „jezuitská zahrada“. Ležela již za pozemky města a stala se tak příjemným výletním i duchovním místem brněnské šlechty a měšťanů.

Od poloviny 18. století spravoval církevní pozemky rektor jezuitské koleje Karel Rentsch, po němž se bývalému dvorci začalo říkat Karlův dvůr.

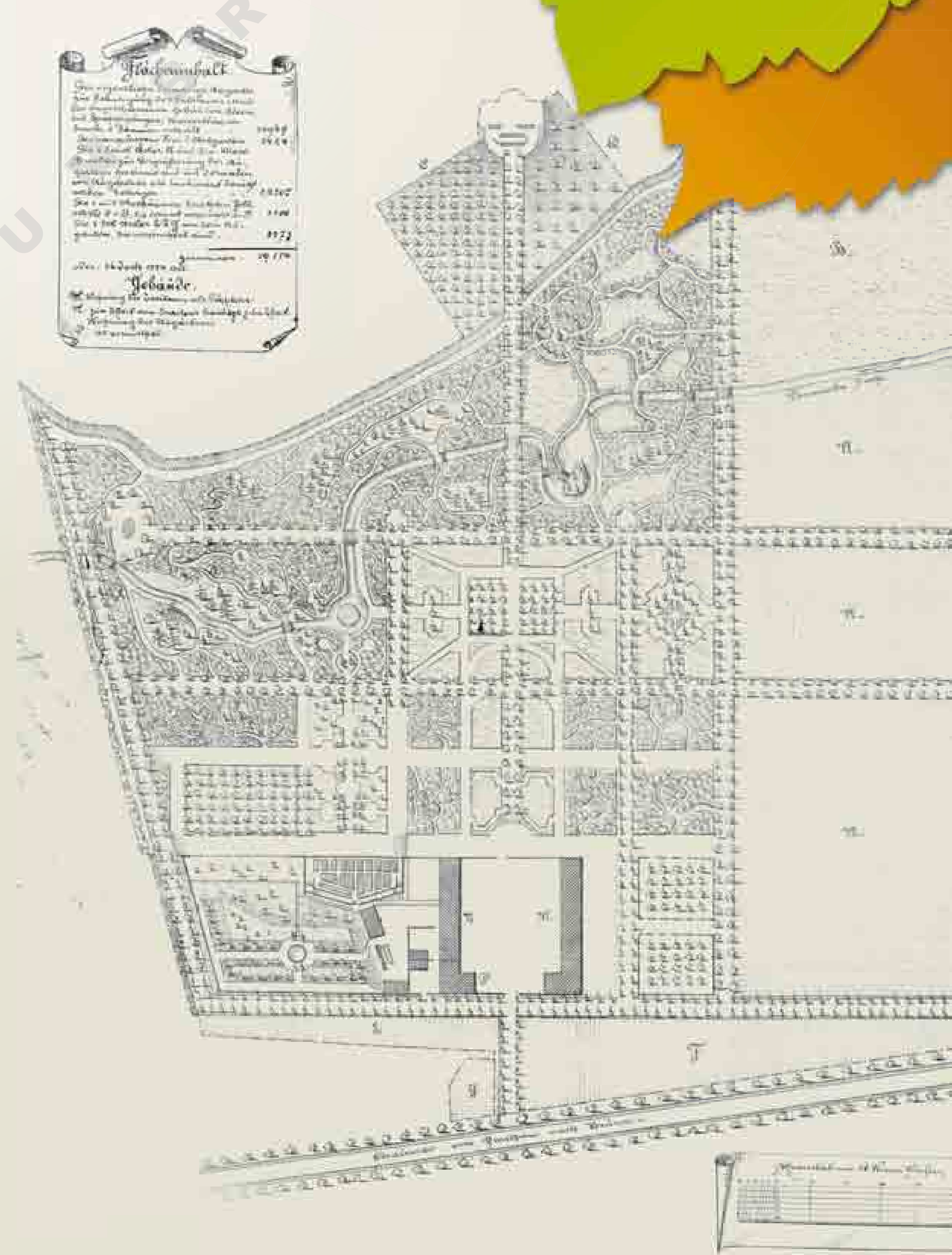
V roce 1773 po zrušení jezuitského řádu byla zahrada předána řečkovickému panství.

V roce 1786 předal zahradu císař Josef II. městu Brnu s požadavkem na zřízení jednoho z prvních veřejných městských parků ve střední Evropě.

Park byl v průběhu dvou let pod vedením dvorního císařského zahradníka A. Bissingera upraven ze zanedbané zahrady do podoby původního francouzského parku s pečlivě udržovanými trávníky, osázen vzácnými dřevinami a rostlinami a doplněn i nezbytným vodotryskem.

Na místě zchátralého dvorce byla postavena dřevěná kolonáda proti dešti s výletní restaurací.

Park, pojmenovaný Lužánky podle původních lužních lesů, se stal největším a bezpochyby i nejhezčím městským parkem u nás. A byl vůbec prvním veřejným městským parkem v zemích Koruny české. Brzy se stal vyhledávaným výletním, zahradním i společenským centrem Brňanů.

Lužánky

park s neopakovatelnou atmosférou